

Judita Magnová jubiluje

Na príprave nášho zborníka sa pravidelne podieľa široký okruh spolupracovníkov. K najviditeľnejším z nich patria určite autori odborných príspevkov, recenzenti či redakčná rada. Na vydaní jednotlivých čísel zborníka však participujú i kolegovia a kolegyně, ktorých mená by sme určite v tiráži nenašli. Jednou z nich je Judita Magnová, zabezpečujúca finančnú agendu, súvisiacu s touto činnosťou.

Narodila sa 15. februára 1960 v Leviciach, ako najmladšia zo štyroch súrodencov. Po absolvovaní základnej školskej dochádzky navštevovala Strednú ekonomickú školu v Leviciach, ktorú ukončila v júni 1979. Onedlho potom, 1. júla 1979 nastúpila do pracovného pomeru v Tekovskom múzeu. Zastávala funkciu pokladníčky, lektorky, dokumentátorky i sekretárky. Od

roku 1987 až do súčasnosti pôsobí ako samostatná odborná ekonómka. Tekovské múzeum profituje tiež z jej vytríbeného zmyslu pre estetiku interiéru, čo využíva predovšetkým pri úprave priestorov na slávnostné vernisáže, či iné významné podujatia na pracovisku. Na Juditu sa dá vždy spoľahnúť, jej meno je synonymom presnosti a precíznosti. A to nielen v práci, ale aj v osobnom živote.

K najintenzívnejším mimopracovným aktivitám našej jubilatky určite patrí šport, predovšetkým volejbal. Súťažne sa mu venovala v levických žiackych, dorasteneckých i ženských družstvách. Príležitostne si volejbal zahrá i v súčasnosti. S manželom Viliamom spoločne vychovali dve dnes už dospelé deti, Rastislava a Juditu. Má veľmi rada aj pobyt v prírode, predovšetkým v nevelkom, slnkom zaliatom pohorí Burda, strmo sa dvíhajúcim nad mohutným tokom Dunaja. Krásne chvíle, prežité na chate v Chľabe sú určite trvalou hodnotou v jej živote.

Milá naša Judita,

v mene svojom, ale tiež v mene redakcie, kolegov i čitateľov zborníka Acta Musei Tekovensis Levice Ti gratulujem k životnému jubileu a spoločne Ti prajeme dobré zdravie, životnú pohodu i veľa úspechov pri naplňaní Tvojich cieľov a túžob.

RNDr. Vladimír Smetana

K päťdesiatke PhDr. Jána Dana

Motto

Čas plynie pomaly, ale roky sa mňajú neuveriteľne rýchlo.

V lete 1982 nastúpil do zamestnania v Tekovskom múzeu ako čerstvý absolvent Katedry Etnografie a folkloristiky na Filozofickej fakulte v Bratislave PhDr. Ján Dano. Roky strávené v tejto inštitúcii uleteli a 23. júna 2010 oslávil svoje okrúhle 50. narodeniny. Teda na svojom jedinom pracovisku strávil nepretržite 28 rokov, viac ako polovicu života! Najprv pôsobil ako metodik pre vlastivednú prácu, od roku 1984 samostatný odborný pracovník etnograf a od 11. apríla 1990 po absolvovaní konkurzu nastúpil prvýkrát do funkcie riaditeľa Tekovského múzea. Po štvorročnej pauze (v rokoch 1995 – 1999) na základe konkurzu sa opäť vrátil na post riaditeľa múzea a dodnes vedie jednu z najstarších regionálnu kultúrnych inštitúcií v Leviciach.

V Tekovskom múzeu sa etnograf Ján Dano špecializoval na tradičné poľnohospodárstvo, vinohradníctvo, zeleninárstvo a chov dobytka. Terénne výskumy robil v niekoľkých slovenských obciach Tekova i Hontu v Levickom okrese a zúčastnil sa tiež kolektívnych výskumov na Záhorí a v Turci. Získané poznatky publikoval vo Vlastivednom spravodaji Tekovského múzea, v Zborníkoch Tekovského múzea. V súčasnosti je členom redakčnej rady tohto zborníka. Je tiež autorom kapitol venovaných agrikultúre vo vlastivedných monografiách Turiec, Vrútky a Radošovce. Jeho veľmi záslužnou iniciatívou bolo, že priebežne spracovával bibliografiu publikačnej činnosti odborných pracovníkov múzea, ktorá vyšla v Zborníkoch Tekovského múzea v Leviciach. Informačné a popularizačné články o činnosti múzea uverejňoval nielen v regionálnych týždenníkoch, ale aj v odbornom časopise Múzeum a iných periodikách.

PhDr. Ján Dano ako riaditeľ Tekovského múzea má veľkú zásluhu na vybudovaní nových stálych muzeálnych expozícií. V čase svojho prvého „riadiťovania“ všetku energiu dal do ukončenia roky trvajúcej generálnej obnovy „Kapitánskej budovy“ - hlavnej budovy Tekovského múzea v Leviciach. Vďaka tomu, že mal odvahu pustiť sa bez zvláštnej finančnej dotácie do „rizika múzejného podnikania“, bola vybudovaná v tom čase i vysunutá expozícia „Skalné obydlia“ v Brhlovciach. Keď sa opäť vrátil

z postu odborného pracovníka do funkcie riaditeľa múzea, jeho hlavnou ambíciou sa stalo vybudovanie novej stálej expozície v sídle múzea, lebo tá chýbala dve desaťročia. Záležalo mu tiež na obnove objektov a skvalitnení vysunutých expozícií v Želiezovciach, Bohuniciach a Brhlovciach. V nových politických a ekonomických pomeroch bolo oveľa náročnejšie finančne zvládnuť takýto zámer. Vďaka tomu, že sa ako riaditeľ mohol spoľahnúť na kolektív pracovníkov múzea pri realizácii svojho zámeru, spoločnými silami sa jeho sen splnil. Dodnes neľutuje vynaložiť čas aj financie na všestrannú propagáciu Tekovského múzea ako významnej vedeckej a kultúrno-výchovnej inštitúcie. Dôkazom toho sú zborníky odborných štúdií, množstvo vlastných i prevzatých výstav, rozmanité propagačné materiály (kalendária podujatí, pohľadnice, bulletin k výstavám a iné), vlastná webová stránka múzea, zariadená predajňa suvenírov a množstvo návštevníkov ako v sídle múzea v hradnom areáli, tak vo vysunutých expozíciách. Ako riaditeľ múzea sa dlhé roky snaží o dobrú spoluprácu s Mestským úradom Levice a ostatnými kultúrnymi inštitúciami v meste, ako aj so samosprávou iných miest a obcí v Levickom okrese i širšom regióne. Ako správny manažér hľadá a využije každú možnosť sponzorskej podpory pre „svoje“ múzeum, ktoré ako sám hovorí, je jeho druhé dieťa.

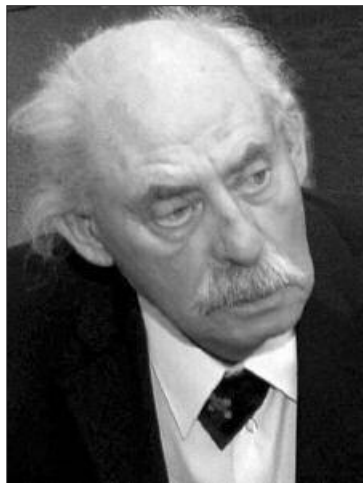
Nuž milý Janko, faktom je, že asi toľko času ako venuješ vlastnej rodine, venuješ aj Tekovskému múzeu. Prežil si v ňom väčšinu svojho života – chvíle pracovnej pohody, úspechov, radosti, ale tiež nemilých prekvapení a sklamaní – ako to už život prináša. Úspechov a splnených zámerov si však za tie roky zažil veľa vďaka tomu, že Ti záležalo a záleží na dobrom mene a prestíži inštitúcie, ktorej si riaditeľom už dlhé roky. Úprimne Ti prajem do ďalších rokov pevné zdravie, rozvahu, pohodu a šťastie, ako Tvoja (teraz už bývalá) kolegyňa, ktorá Ťa pozná od prvého dňa Tvojho nástupu do Tekovského múzea. Nech sa Ti naďalej darí.

PhDr. Katarína Holbová

K blahoželaniam sa pripája aj redakčná rada
zborníka Acta Musei Tekovensis Levice.

Za Michalom Korentsym

(30. 6. 1929 – 26. 1. 2011)

V Leviciach ho skoro každý poznal ako „Miši bácsiho“. Výrazná osobnosť, lokálpatriot, ktorý sa dlhé desaťročia venoval histórii svojho rodného mesta.

Narodil sa 30. 6. 1929 v Leviciach. Po ukončení základnej školy pokračoval v štúdiu na Učiteľskom ústave, kde úspešne zmaturoval v roku 1950. Ako učiteľ nastúpil do školy v Starom Tekove, kde pôsobil do roku 1952. Po skončení povinnej vojenskej služby pôsobil ako pracovník Zväzu požiarna ochrany v Nitre. V rokoch 1963-65 bol zamestnancom Okresného archívu v Leviciach, kde rozpracoval dejiny verejnej správy, spracoval inventár magistrátu mesta Levice a levického gymnázia. Podieľal sa na záchrane archívnych materiálov zo Šiah, Želiezoviec a Pukanca.

Jeho srdcovou záležitosťou však ostávali dejiny mesta Levice, ktorým sa nepretržite a aktívne venoval aj po nástupe na dôchodok. Bol jedným z najiniciatívnejších členov krúžku historikov – levickej pobočky Slovenskej historickej spoločnosti pri Slovenskej akadémii vied.

Výsledky svojho bádania prezentoval na zaujímavých prednáškach v Leviciach aj v Želiezovciach. Na seminári v Tekovskom múzeu venovanom Tureckému obdobiu v našom regióne uviedol niekoľko nových poznatkov z tejto oblasti, získaných v zahraničných archívoch, ktoré pravidelne navštevoval. Jeho bádateľská aktivita smerovala aj k odhaleniu detailov bitky pri Tekovských Lužanoch v roku 1849. Svoje nové poznatky publikoval v regionálnych novinách. Až punitčkársky dbal o to, aby fakty boli doložené archívnym materiálom. Napriek pokročilému veku a zdravotným problémom bol ochotný vycestovať aj do zahraničia, aby získal nové informácie, ktoré by doplnili poznatky o histórii mesta. Ako odborník v oblasti hasičstva spracoval históriu levických dobrovoľných aj profesionálnych hasičov, zverejnenú vo Vlastivednom Spravodaji Tekovského múzea v Leviciach. Výsledky dlhoročného bádania s touto tematikou tvorili súčasť veľmi úspešnej výstavy, ktorá bola inštalovaná v Tekovskom múzeu v roku 2009. Tu boli vystavené aj artefakty, ktoré vďaka nemu od roku 1983 patria do zbierkového múzejného fondu. Vlastnil mimoriadne bohatú a hodnotnú zbierku poštových známok s hasičskou tematikou z celého sveta.

Už ako dôchodca sa prihlásil na univerzitu tretiu veku do Bratislavy, kde získal diplom v odbore etnografia. Naďalej sa aktívne venoval objasňovaniu pečatí a erbov i navrhovaniu obecných erbov a spracovávaníu histórie obcí nášho okresu. Bol členom Maďarskej heraldicko – genealogickej spoločnosti, ktorá sídli v Budapešti. V roku 1997 sa stal rytierom rádu svätého Konštantína Veľkého a v roku 2001 ho pasovali vo Vyšegráde (Maďarsko) za rytiera rádu svätého Juraja. V roku 2009 prevzal Cenu primátora Levíc za zásluhy v oblasti regionálnej histórie.

Jeho najlepší priateľ Jozef Melicher o ňom raz povedal, že „je poznačený večným bádateľským nepokojom“. Ako mladšia kolegyňa to môžem potvrdiť aj ja. Nesmierne si ho vážim a vďačím mu za cenné informácie, ktorými obohatil najstaršie dejiny mesta. Dúfam, že budú čo najskôr publikované.

Miši báči bol nepopierateľne výraznou osobnosťou mesta. Nebolo s ním ľahké diskutovať, ale každé stretnutie a každý rozhovor prinášal nové informácie z oblasti regionálnej histórie. Opustil nás 26. januára 2011. Bude nám všetkým chýbať.

Mgr. Margaréta Pöhlös